

[Miljøministeren]

sen, hvor vi drøftede lossepladsproblemerne i hovedstadsregionen. Jeg tilbød her mit ministeriums støtte til lossepladsplanlægningen i den situation, der opstod med miljøstyrelsens ophævelse af miljøgodkendelsen af lossepladsen i Sengeløse i Høje-Taastrup kommune.

Der har i forlængelse heraf den 10. juni 1985 været et møde mellem hovedstadsrådets næstformand, Finn Jørgensen, og miljøstyrelsens direktør, Jens Kampmann, hvor det aftales at sigte mod nedsettelsen af en samarbejdsgruppe med repræsentanter for hovedstadsrådet, miljøstyrelsen, fredningsstyrelsen og planstyrelsen.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at det er hovedstadsrådets ansvar at gennemføre den nødvendige og hastende lossepladsplanlægning og på grundlag heraf udarbejde et forslag til regionplantillæg, der angiver lokaliseringsmuligheder for lossepladser, der ikke truer drikkevandsressourcerne.

Jeg er opmærksom på, at der er kommuner, der er betænkelige ved at få lossepladser placeret i deres område. Jeg tror dog ikke, at det vil være umuligt ad frivillighedens vej at finde egnede lokaliseringsmuligheder.

Skulle det mod forventning støde på kommunal modstand at finde frem til egnede deponeringssteder med en rimelig geografisk fordeling, har hovedstadsrådet de fornødne midler til at sikre en lossepladsplans virkeliggørelse.

Når miljøministeriet har godkendt et regionplantillæg, som angiver placeringerne af lossepladserne, er de pågældende kommuner forpligtet til at lave den nødvendige planlægning af de udpegede arealer.

Ønsker en kommune ikke at medvirke hertil, kan hovedstadsrådet med hjemmel i hovedstadsregionplanlovens § 13, stk. 2, tilvejebringe den nødvendige lokalplan, ekspropriere og bringe anlægget til udførelse. Selve eksistensen af en sådan bestemmelse vil under normale omstændigheder gøre det overflødigt at bringe den i anvendelse.

Jeg mener derfor ikke, at det som foreslået i spørgsmålet skulle være nødvendigt at udstede et landsplandirektiv for lossepladser i hovedstadsregionen.

Spm. nr. S 1331

Til statsministeren (19/6 85) af:

Gade (SF):

»Er det regeringens politik, at brugen af vetoretten i EF skal reduceres og i bekræftende fald hvordan?«

Begrundelse

I Agence Europe den 10.-11. juni 1985 er udenrigsministeren efter Stresamødet citeret for at have udtalt, at der skal gøres forsøg på at »reducere brugen af vetoretten«. Spørgeren finder det afgørende op til EF-topmødet i Milano, at der skabes klarhed over, om regeringens politik fuldt ud følger dagsordenen af 23. maj 1985, hvori bl.a. vetoretten præciseres.

Svar (27/6 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen har ved talrige lejligheder, herunder i folketinget og i folketingets markedsudvalg, gjort det klart, at Danmark ønsker, at vetoretten skal fastholdes.

Spm nr. 1332

Til socialministeren (19/6 85) af:

Bakholt (S):

»Hvorledes vil ministeren sikre, at der iværksættes et tilstrækkeligt antal introduktionskurser, obligatoriske kurser og overbygningskurser for hjemmehjælpere i Fyns amt i andet halvår af 1985?«

Begrundelse

Efter at der er indhentet oplysninger om behovet for kurser i 2. halvår af 1985 hos alle kommuner i Fyns amt, ligger det nu klart, at der er behov for 4 introduktionskurser, 4 obligatoriske kurser, 3 4 dages kurser, 30 ugekurser og 2 kurser à 2 ugers varighed.

Baggrunden for disse behov er ifølge oplysninger fra Husligt Arbejder Forbund, kommunerne og socialstyrelsen, at hjemmehjælperne på grund af det meget store og tunge arbejdspress går på førtidspension og efterløn i et usædvanlig stort omfang.

Det er vigtigt at gennemføre de kurser, der er behov for, fordi manglende kursustilbud for de hårdt belastede hjemmehjælpere betyder stigende arbejdsskader, ligesom regeringens